

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.745 van 11 februari 1998
in de zaak A. 74.027/X-7345.**

In zake : 1. Herman MENTEN,
2. Maria HUBRECHTS,
3. Peter HELLER,
4. Pierre PEETERS,
5. Jos VANHEES,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten A. WEYENS en M. LENAERTS,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Guldensporenplein 3

tegen :

1. de stad HASSELT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. CLAES en B. KNAEPS,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Herckenrodesingel 23/4,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

tussenkommende partij :

de n.v. B.S.J.,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. BOES, W. MERTENS en J. SWENNEN,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Herman MENTEN, Maria HUBRECHTS, Peter HELLER, Pierre PEETERS en Jos VANHEES op 17 april 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 7 februari 1997 (lees : 30 januari 1997) van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt waarbij aan de n.v. B.S.J. de bouwvergunning wordt afgegeven voor het bouwen of verbouwen van "34 serviceflats + 1 conciërgewoning + 65 ondergrondse parkings" op percelen gelegen te Hasselt aan de Witte Nonnenstraat 6-24, kadastraal bekend Sectie H,

nrs. 6d, 6e en 6f en van het daaraan voorafgaand gunstig advies van 19 december 1996 van de gemachtigde ambtenaar;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. GEELEN die, loco Advocaat M. LENAERTS verschijnt voor verzoekers, van Advocaat H. CLAES, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat I. DEHAESE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. B.S.J. met een verzoekschrift van 12 mei 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat in het eerste middel o.m. wordt aangevoerd dat het aan de bestreden vergunning voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar niet naar behoren met redenen is omkleed; dat verzoekers in het eerste onderdeel o.m. doen gelden wat volgt :

"(...)

Volkomen ten onrechte stelt de gemachtigde ambtenaar in zijn advies dat er sprake is van een teruggetrokken opstelling van het gebouw (motivering sub 2) waardoor een verbetering van het woonklimaat ontstaat t.o.v. de voorgaande vergunning van A.B.I. en de vergunning aan seniorenflats van 22 december 1994.

Verzoekende partijen wensen te verduidelijken dat er geen sprake kan zijn van :

- een teruggetrokken opstelling.
Het gebouw is op de identieke afstanden ingeplant als voorzien in de eerder aan Seniorenflats (B.S.J.) afgeleverde vergunning, die door de Raad van State werd vernietigd. Voorzover de gemachtigde ambtenaar zou bedoelen dat het project teruggetrokken is in vergelijking met de bestaande gebouwen (die tot aan de perceelsgrenzen liepen) is duidelijk dat dit effect volkomen wordt tenietgedaan door het veel grotere volume van het huidige project t.o.v. het bestaande gebouw (zie eerste onderdeel);
- een verbetering t.o.v. de vergunning afgeleverd op 22 december 1994. Elke vergelijking met deze vergunning is uit den boze gelet op het feit dat deze vergunning werd geschorst en vernietigd door de Raad van State;

- een verbetering zou inhouden t.o.v. een voorgaande vergunning afgeleverd aan de N.V. A.B.I. Verzoekende partijen wijzen er op dat een vergelijking van de afgeleverde vergunning aan de vergunning van de N.V. A.B.I. volkomen mank loopt om diverse redenen : (...)"

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt :

"(...)

Tegenpartij wijst er evenwel op dat de Gemachtigde Ambtenaar zich in zijn verslag onder andere heeft gesteund op beide dossiers, om reden dat deze dossiers een perfect vergelijkingspunt vormden voor het verlenen van een al dan niet gunstig advies (...)

Dat de plannen op basis waarvan de bestreden vergunning werd afgeleverd ten overstaan van beide dossiers (N.V. BSJ alsmede ABI) verbeteringen voor het woonklimaat inhouden, kan niet ontkend worden door aanleggers :

1° aangaande het dossier ABI : in dit dossier dient te worden vastgesteld dat de hoogte weliswaar geringer was, doch dat de impact van de gebouwen opgenomen in de vorige vergunning juist nadelig was voor de aanpalende panden.

De gebouwen lagen immers aanzienlijk dichter of kort bij de perceelgrenzen.

2° aangaande het dossier N.V. BSJ I : in dit dossier werden over de ganse bouwoppervlakte vier bouwlagen voorzien; in de bestreden bouwvergunning is van blok A (centraal gelegen in het binnengebied) de hoogte ongeveer over de helft van de oppervlakte herleid tot 3 bouwlagen.

In het vorig ontwerp bedroeg de kroonlijst- en nokhoogte voor het gehele gebouw respectievelijk 10.60 meter en 12 meter.

De dakvorm werd nu voor de helft een plat dak in plaats van een gebogen dak met een dakboordhoogte van +/- 9 meter.

Er werden derhalve wel degelijk belangrijke aanpassingen uitgevoerd";

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt :

"(...)

Nochtans is het niet meer dan logisch, en zelfs wenselijk, dat deze vergelijking gemaakt wordt. De N.V. B.S.J. wil immers een vergunning bekomen, zodat zij, maar ook de overheid en de omwonenden, er alle belang bij hebben dat in de nieuwe aanvraag onder-

zocht wordt of de elementen op grond waarvan de eerste vergunning werd vernietigd thans verholpen zijn. Door de vermindering van het bouwvolume (34 flats i.p.v. 50) in vergelijking met de vergunning van 22/12/1994 kan men dan ook niet anders dan een verbetering van het woonklimaat vaststellen.

Een vergelijking met de vergunning die werd toegekend aan NV ABI is volgens verzoekers eveneens uit den boze, omdat het daarin vergunde project minder omvangrijk was en een deel van de oorspronkelijke gebouwen behouden bleef. De Gemachtigde Ambtenaar verwijst naar deze vergunning om aan te tonen dat de meer teruggetrokken inplanting van de thans vergunde gebouwen het woonklimaat ten goede komt. De bewering dat dit voordeel teniet gedaan wordt door het grotere bouwvolume van het thans voorgestelde project is een loutere appreciatie van verzoekers. De Gemachtigde Ambtenaar is van oordeel dat dit volume aanvaardbaar is, en dat het voordeel van verbetering van woonklimaat hierdoor wel degelijk wordt gerealiseerd";

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt :

"(...)

Verzoekende partijen kunnen evenwel niet ontkennen dat het vroeger bestaande gebouw tot tegen de perceelsgrens kwam en het zadeldak daar nog eens boven uit staken. Het is in vergelijking met deze toestand dat de gemachtigde ambtenaar het heeft over een teruggetrokken opstelling. Dit oordeel is derhalve in feite juist. Het verdere oordeel dat door die teruggetrokken opstelling het woonklimaat verbetert, is in vergelijking met de vorige toestand eveneens juist.

Het onderdeel berust op een verkeerde lezing van het advies en mist derhalve feitelijke grondslag";

Overwegende dat niet betwist wordt dat de verzoekende partijen allen eigenaar zijn van een appartement in appartementsgebouwen gelegen te Hasselt, Martelarenlaan of Jeneverplein en dat de achterzijde van deze appartementsgebouwen grenzen aan een perceel dat gelegen is aan de Witte Nonnenstraat waarop voorheen een rijksinternaat was gevestigd, dat het perceel werd verkocht, dat sedert 1991 ettelijke bouwaanvragen door onderscheiden bouwheren werden ingediend o.a. door n.v. A.B.I., dat aan deze vennootschap op 10 oktober

1991 een bouwvergunning werd verleend, dat zij op 2 april 1991 een bouwaanvraag heeft ingediend waarover de gemachtigde ambtenaar een ongunstig advies heeft uitgebracht o.m. omdat het bouwplan niet volledig was, de woonfuncties, eigen aan een herwaarderingsgebied, niet tot uiting kwamen en voor een bepaald gedeelte (plan 9003.09A+B) een te groot volume erg storend werkt inzake lichtinval en bezonning t.a.v. de aangrenzende bewoning, dat de vergunning op 2 juli 1992 werd geweigerd, dat op 13 augustus 1992 een voorwaardelijke vergunning werd verleend, dat in beroep bij besluit van 23 december 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg de vergunning werd verleend en de door het college voorgestelde voorwaarden omzeggens volledig werden geschrapt, dat één of meer vergunningen gedeeltelijk uitgevoerd zijn, namelijk door de bouw van parkings en een zaal van 560m², dat op 24 maart 1995 de percelen met de constructies werden verkocht aan de n.v. B.S.J., dat door de n.v. Seniorenflats op 20 oktober 1994 een bouwaanvraag werd ingediend voor het slopen van vervallen gebouwen, het verbouwen van een bestaand gebouw tot 14 serviceflats met winkels, het oprichten van een appartementsgebouw met 36 serviceflats en 1 conciërgewoning en 77 ondergrondse garages, dat tijdens het openbaar onderzoek bezwaren werden ingediend onder andere m.b.t. de juistheid van de plannen, dat op 19 december 1994 de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies heeft uitgebracht waarin hij o.m. overwoog :

"GUNSTIG, gelet op de volgende overwegingen:

- dat het een inbreidingsproject betreft binnen één stadsherwaarderingsgebied, waarin het wonen dient gestimuleerd te worden;
- dat het project een verbetering van het woonklimaat inhoudt tov. de voorgaande vergunning ABI waarbij gebouwen werden ingeplant tot in de perceelsgrenzen en waarvoor één dossier bouwovertreiding aanhangig is wegens het niet volgen van goedgekeurde plannen;
- dat het parkeerprobleem wordt opgelost door een ondergrondse parking wat een bijdrage is tot de

oplossing van het verkeers- en parkeerprobleem in de binnenstad;

- dat het stadsbestuur en het bestuur Monumenten en Landschappen een gunstig advies verstrekten;

- dat de nieuwbouw geen wezenlijke vermeerdering inhoudt tov. de bestaande vergunde constructies (zie plan vergelijking bouwvolumes) en de woonhinder beperkt blijft daar aan de achterzijde van beide wooncomplexen de slaapvertrekken gesitueerd zijn";

dat de daarop bij collegebesluit van 22 december 1994 verleende vergunning op verzoek van o.m. de eerste vier verzoekers werd geschorst bij arrest nr. 56.428 van 23 november 1995 omdat tijdens het openbaar onderzoek aan de bij de bouwaanvraag gevoegde plannen wijzigingen werden aangebracht, dat het arrest nr. 63.287 van 26 november 1996 de vergunning van 22 december 1994 heeft vernietigd; dat bedoeld arrest nr. 63.287 het voorafgaand gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar eveneens heeft vernietigd;

Overwegende dat het voormeld arrest nr. 63.287 overweegt :

"Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de op het bouwperceel bestaande constructies -die inmiddels reeds werden afgebroken- bestonden uit, aan de noordzijde een reeks rijwoningen met een gelijkvloers en een zadeldak, en aan de oost -en zuid-oostzijde een gebouw met een gelijkvloers en een plat dak; dat het nieuw op te richten gebouw vier bouwlagen telt; dat het dossier doet blijken dat de verzoekende partijen terecht stellen dat het vergunde complex aanzienlijk groter is dan de bestaande gebouwen op het perceel; dat de in de beoordeling van de bouwaanvraag essentiële overweging 'dat de nieuwbouw geen wezenlijke vermeerdering inhoudt tov. de bestaande constructies' onjuist is; dat, in tegenstelling tot wat de tussenkomende partij beoogt, de gemachtigde ambtenaar niet verwijst naar de volumes van een vorige niet uitgevoerde bouwvergunning, doch naar de feitelijk bestaande toestand";

Overwegende dat de n.v. B.S.J. op 12 juni 1996 een bouwaanvraag heeft ingediend voor het bouwen of verbouwen van 34 serviceflats, 1 conciërgewoning en

65 ondergrondse parkings; dat tijdens het openbaar onderzoek bezwaren werden ingediend; dat o.m. werd aangevoerd dat de aanvraag nauwelijks afwijkt van de (op dat ogenblik door de Raad van State geschorste) vergunning van 22 december 1994, dat alleen de bovenste verdieping van de linkervleugel over de helft wegvalt, dat een plan ontbreekt waarop aangegeven wordt wat de onderlinge afstand is tussen het op te richten complex en de bestaande appartementsgebouwen zodat de te verwachten licht- en zoninvalsbelemmering niet in te schatten is, dat er onduidelijkheid is over de hoogte van de op te trekken gebouwen, aangezien op de plannen enkel de hoogtematen zijn aangegeven vanaf het maaiveld terwijl dit maaiveld werd verhoogd, dat het op te trekken gebouw, in acht genomen zijn afmetingen onverenigbaar is met de goede aanleg van de plaats, aangezien het wordt ingeplant op drie meter of zelfs minder dan drie meter van de perceelsgrens; dat in haar nota de eerste verwerende partij uiteenzet :

"Om reden dat een van de bezwaren was dat de ingediende plannen niet duidelijk waren, en niet toelieten na te gaan welke de hinder zou zijn voor de bewoners en de eigenaars van de aanpalende appartementen.

Tegenpartij oordeelde dat de opmerking aangaande de duidelijkheid van de (toen) ingediende plannen terecht was, reden waarom het Schepencollege van de Stad Hasselt in haar vergadering d.d. 26.7.1996 besliste dat bijkomende plannen en toelichtingen dienden te worden bijgebracht, en dat een nieuw openbaar onderzoek zou worden verricht, gaande van 2.9.1996 tot 17.9.1996";

dat daarop de n.v. B.S.J. op 20 augustus 1996 de plannen genummerd 1, 1', 1'' en 1''' heeft gewijzigd en/of bijgevoegd;

Overwegende dat op 30 augustus 1996 ontvangstbewijs werd afgegeven voor een nieuwe bouwaanvraag; dat het deze bouwaanvraag is die door de bestreden besluiten zal worden vergund; dat tijdens het

openbaar onderzoek andermaal bezwaren werden ingediend, o.a. door verzoekers; dat in één van de bezwaren wordt aangevoerd dat de plannen nauwelijks verschillen van de door de Raad van State geschorste vergunning van 22 december 1994, dat slechts één wijziging opvalt, nl. dat de helft van de bovenste verdieping van de linkervleugel wegvalt, zodat de bouwhoogte aldaar herleid wordt tot 9 meter, dat, nu de bijkomende plannen meer duidelijkheid geven over de afmetingen, blijkt dat het bouwontwerp stedenbouwkundig niet aanvaardbaar is en strijdig is met een goede ruimtelijke ordening; dat het bezwaarschrift o.m. stelt :

"Een aantal van mijn cliënten - bewoners van de appartementen aan de Martelarenlaan - worden aan de achterzijde van hun appartementen geconfronteerd met een gebouw van respectievelijk 9 meter (deel plat dak) dan wel 12 meter (deel met gebogen dak). Dit is een gebouw met drie verdiepingen en een gebogen dak, terwijl de afstand tot de perceelsgrens slechts 3 m 55 op het dichtst gelegen punt (een liftkooi in de linkervleugel).

Andere cliënten - de bewoners van de appartementen aan het Jeneverplein worden aan de achterzijde van hun appartementen geconfronteerd met een gebouw van 13 meter nokhoogte en een kroonlijsthoogte van 11m20. Deze vleugel wordt zeer dicht op de onderlinge perceelsgrens (afhankelijk van het punt van meting : 1 meter 41 of 2 meter) ingeplant.

Een dergelijk gebouw op deze plaats is niet te kaderen in een goede plaatselijke ruimtelijke ordening. Het betekent dat een appartementsgebouw van verscheidene etages wordt ingeprangd tussen twee bestaande appartementsgebouwen (dit bewoond door mijn cliënten en dit aan de Witte Nonnenstraat).

Daarbij wijzen mijn cliënten er mij op dat uit de plannen blijkt dat het nieuwe geplande gebouw, een drastische verhoging ($\pm$ 3 meter) inhoudt tegenover het bestaande gebouw dat werd afgebroken (zgn. ABI gebouw dat bestond uit een gebouw met een gelijkvloers en een hoog zadeldak - dit gebouw was gemeten vanaf het maaiveld 8 meter hoog);

Er is een schending van de privacy; er wordt een hoogbouw opgetrokken met uitzichten op de vertrekken van mijn cliënten";

dat in zitting van 26 september 1996 het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt dit bezwaar als volgt heeft beantwoord :

"Waar in de eerste vergunning voor het gehele gebouw 4 bouwlagen voorzien waren is nu van blok A die centraal in het binnengebied gelegen is, de hoogte over ongeveer de helft van de oppervlakte herleid tot 3 bouwlagen. In het vorige ontwerp bedroeg de kroonlijst- en nokhoogte voor het gehele gebouw resp. 10.60 m en 12 m. De dakvorm werd nu voor de helft een plat dak i.p.v. een gebogen dak met een dakboordhoogte van +/- 9.00 m. Er werden derhalve ernstige aanpassingen doorgevoerd";

dat het college van burgemeester en schepenen voorts overweegt dat de zeer korte afstanden van het gebouw tot de perceelsgrenzen slechts sporadisch optreden en dergelijke toestanden trouwens courant zijn in stadskernen, ook in Hasselt, dat uit plan 1' blijkt dat de inplanting van de gebouwen, niettegenstaande hun hoogte, garant staat voor een betere licht- en zoninval, dat bij het project van de n.v. ABI de hoogte geringer was doch de inplanting ongunstiger, dat bij een "inbreidingsproject" "de regels van bouwdiepte -hoofdbouw en bijgebouwen- niet van toepassing zijn", dat, wat de privacy betreft, het Burgerlijk Wetboek wordt gerespecteerd;

Overwegende dat op 19 december 1996 de gemachtigde ambtenaar het thans bestreden gunstig advies heeft uitgebracht; dat het luidt als volgt :

"1. het voorgestelde inbreidingsproject bevordert de versteviging van de Stadskern van Hasselt door het opvoeren van de bewoning en komt derhalve tegemoet aan de doelstellingen geformuleerd in het herwaarderingsproject Noordoosthoek en recente onderzoeken nopens de gewenste Ruimtelijke Ontwikkelingen in Vlaanderen waarbij men dient uit te gaan van selectieve uitbouw van het stedelijk gebied met gerichte verweving en bundeling van functies en voorzieningen en het optimaal gebruik en beheer van de bestaande stedelijke structuur;

2. de vermindering van het voorheen vergunde bouwvolume aan de westzijde zodat het oorspronkelijk volume benaderd wordt en er door de teruggetrokken

opstelling van het gebouw een verbetering van de aangrenzende bewoners geschapen wordt (zie snedes A, B en C met zoninval);

3. de opvatting van het volume langs de Witte Nonnenstraat zodat het gesloten karakter van deze straat hersteld wordt en tevens gelet op het gunstig advies van Monumenten en Landschappen van 26 november 1996;

4. het gewijzigd ontwerp houdt een verbetering van het woonklimaat in dit ten overstaan van de voorgaande vergunning ABI (inplanting van gebouwen tot in de perceelsgrenzen) en de vergunning van 22 december 1994 (vermindering bouwvolume);

5. het parkeerprobleem wordt opgelost door het voorzien van een ondergrondse parking;

6. de woonhinder en privacy wordt beperkt daar aan de achterzijde van beide wooncomplexen de slaapvertrekken gesitueerd zijn";

dat op 30 januari 1997 het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt heeft besloten de bestreden bouwvergunning af te geven; dat de vergunning, benevens de eigen redengeving van het college van burgemeester en schepenen, voormeld advies van 19 december 1996 van de gemachtigde ambtenaar overneemt;

Overwegende dat naar luid van artikel 43, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de bouwvergunning, bij ontstentenis van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling, slechts kan worden afgegeven op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar; dat het advies dat de gemachtigde ambtenaar uitbrengt over de bouwaanvraag ervan moet doen blijken dat op gegronde en in redelijkheid aanvaardbare motieven werd geoordeeld dat het te vergunnen bouwontwerp wat aard, inplanting, volume en afmetingen betreft, strookt met een goede aanleg van de plaats; dat bij de beoordeling van het gewijzigde bouwontwerp een vergelijking met de voordien ingediende bouwaanvragen of verleende bouwvergunningen weliswaar nuttig of redelijk kan zijn; dat het resultaat van die vergelijking niet noodzakelijk uitsluit

biedt; dat een gunstige beoordeling van het gewijzigde bouwontwerp niet gegrond mag zijn op de enkele vaststelling dat dit laatste een klaarblijkelijke verbetering betekent t.o.v. de vroegere aanvragen of vergunningen; dat terzake zowel door de adviserende als door de beslissende overheid enkel wordt overwogen dat het laatst ingediende bouwontwerp wat afmetingen en inplanting van de geplande gebouwen betreft, duidelijk een verbetering vormt t.o.v. het ontwerp van de n.v. A.B.I. en van het ontwerp van de n.v. Seniorenflats; dat, zo al aangenomen kan worden dat de wijzigingen die door de bevoegde overheden in het licht werden gesteld, globaal genomen uit oogpunt van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening een reële verbetering inhouden, die verbetering uiteraard relatief is; dat die verbetering uit zichzelf niet aantoont dat het nieuwe bouwontwerp uit alle oogpunten beantwoordt aan de eisen van de goede plaatselijke aanleg en derhalve niet noodzakelijk de afgifte van de gevraagde vergunning wettigt; dat uit de enkele vermelding van die verbetering in het gunstig advies en in het besluit tot toekenning van de vergunning niet zonder meer kan worden afgeleid dat de betrokken overheden de verenigbaarheid van de nieuwe aanvraag in haar geheel opnieuw op haar verenigbaarheid met de eisen van de behoorlijke plaatselijke aanleg hebben getoetst; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoekers in hun uiteenzetting in de vordering tot schorsing voldoende concrete gegevens aanvoeren die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen hun een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals dit is bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde

wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. B.S.J. in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 7 februari 1997 (lees : 30 januari 1997) van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt waarbij aan de n.v. B.S.J. de bouwvergunning wordt afgegeven voor het bouwen of verbouwen van "34 serviceflats + 1 conciërgewoning + 65 ondergrondse parkings" op percelen gelegen te Hasselt aan de Witte Nonnenstraat 6-24, kadastraal bekend Sectie H, nrs. 6d, 6e en 6f en van het daaraan voorafgaand gunstig advies van 19 december 1996 van de gemachtigde ambtenaar.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op elf februari 1900 achtennegtig,
door :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.